

محمد رضا خزاعی اولین خبرنگار تخصصی هندبال در نشریات کشور درباره مسیری می گوید که از ورزش تارسانه پیموده

یک عمر دست به توپ و قلم بودن

منطقه
۹

نجمه موسوی سمیرا منشادی اوقتی قرار است با یکی از قدیمی های رسانه گفت و گو کنیم چندین بار سوالاتمان را زیر و رو می کنیم و در انتخاب کلمات و سواستری به کار می بریم. هم صحبت شدن با کسی که خودش عمری قلم به دست گرفته و تأثیرگذاری کلمات را می داند، هم شیرین است و هم نیاز به دقت زیادی دارد. خبرنگاری که هم ورزش شکار بوده و هم ورزشی نویس، از نگاه ما انسانی تیزبین با روحیه ای شاد و دقت نظر بالاست. با این اوصاف با محمد رضا حمطعلی خزاعی از اهالی خیابان شهید صیاد شیرازی که از ورزشی نویسان قدیمی شهر مشهد است و سالیان سال گزارش های ناب او در باره ورزش در روزنامه ها و مجلات مطرح کشوری چاپ شده است به صحبت می نشینیم.

شده را نمی گوید؟» پاسخ می دهد: «من حساسیتی روی سن و سال ندارم، چون به اندازه ۶۹ سال زندگی ام فعالیت داشته ام و از تمام لحظات عمرم استفاده کرده ام. هنوز هم با وجود اینکه سن و سالی از من گذشته اما ورزش می کنم و پیاده روی روزانه را ترک نمی کنم.»

او که همراه خانواده از هشت سالگی در مشهد زندگی می کرده می گوید: «از دوران کودکی به فعالیت های اجتماعی و به ویژه ورزش علاقه مند بودم. در دوره دبستان در مسابقه های طناب کشی شرکت می کردم. در دبیرستان هم عضو سازمان جوانان شیر و خورشید (هلال احمر فعلی) بودم. در درس و تحصیل هم دانش آموز موفقی بودم و هیچ وقت ورزش کردن سبب نشد از درس خواندن عقب بمانم. از همان دوران دبیرستان با اینکه در رشته ریاضی درس می خواندم به ادبیات هم علاقه مند بودم و همیشه بهترین انشا و املا را داشتم.»

● آغاز استعداد یابی با بسکتبال

آن طور که تعریف می کند شروع ورزش او به تابستان ۱۳۴۵ برمی گردد. زمانی که سال ششم ابتدایی را به عنوان شاگرد ممتاز تمام کرده برای ورود به دوره دبیرستان آماده می شده، در آن تابستان یک گروه آمریکایی به نام «گروه تابستانی صلح» به مشهد آمده بودند تا کلاس هایی برای دانش آموزان برتر مشهدی، در زمینه زبان انگلیسی، ورزش و هنر برگزار کنند. اومی گوید: «این گروه از سه مربی تشکیل شده بود که هر کدامشان در زمینه ای فعالیت می کردند. آن ها از بین دانش آموزان برتر مشهدی گروهی را انتخاب کردند و در زمینه زبان، هنر، سرود و ورزش به آموزش پرداختند. از آنجایی که به ورزش بسیار علاقه داشتم زیر نظر یکی از همان مربیان به نام آقای «پل» که خودش بسکتبالیست هم بود به تمرین بسکتبال پرداختم.»

● با پوست آدامس، توپ خریدیم

خزاعی با ورودش به دبیرستان فیوضات که یکی از بزرگ ترین دبیرستان های آن زمان مشهد بوده است با مرحوم خلیقی، از پیش کسوتان بسکتبال استان و مرحوم استاد علی یزداداد و آقای مجیدزاده که از مربیان این مدرسه بودند آشنا می شود. هر چند بسکتبال را به طور جدی پیگیری می کرده اما فعالیت های ورزشی او به بسکتبال خلاصه نشده. بلکه مانند تمام جوانان آن دوران در زمین های خاکی محله، فوتبال و والیبال بازی می کرده است. این پیش کسوت ورزش شهرمان خاطرات شنیدنی از تهیه توپ فوتبال برای تیمشان دارد. او تعریف می کند: «سال های ۱۳۴۵ تا ۱۳۵۰ یک تیم فوتبال در خیابان تعبدی تشکیل دادیم. آن زمان امکانات کم بود، اما با عشق و علاقه بازی می کردیم. به یاد دارم شرکت

● برای من ورزش و رسانه مکمل هم بودند

با اینکه ماسک بر صورت دارم اما از چین های نقش بسته کنار چشم هایش می توان لیخند و خوش رویی اش را فهمید. گرد سفید کهنسالی که بر سر و پیش نشسته بیانیگرسال ها تجربه او در زندگی است. در کسوت شاگردی مقابل اومی نشینم و می گویم: «زندگی شما دو بخش متفاوت را در بردارد، بخشی از آن شامل ورزش می شود که پر از هیجان و فعالیت جسمی است و بخشی در زمینه نویسندگی است که نیاز به آرامش و تمرکز ذهن دارد. چطور می توان این دو را با هم ترکیب کرد؟!» شمرده و رسا صحبت خود را این طور آغاز می کند: «از نگاه دیگران من در دو بخش ورزش و رسانه فعالیت داشته ام اما از نگاه خودم این دو با هم یکی هستند و هر کدام دیگری را تکمیل می کند. فردی که پشتکار داشته باشد در زمینه مورد علاقه اش می تواند استعداد های خود را شکوفا کند و من فکر می کنم نوشته های من از این جهت مورد توجه قرار گرفته که حاصل تخصص، مطالعه، علاقه و پشتکارم در ورزش بوده است.»

● از کودکی ورزش می کردم و انشا را هم دوست داشتم

از اومی خواهد هم به دوران کودکی باز گردد و از ورودش به دنیای ورزش بگوید: «از اولین جرقه هایی که در وجود خود احساس کرده و او را به دنیای ورزش کشانده است. از کتابخانه خود قرآن قدیمی ای را می آورد و به من نشان می دهد. آن طور که پدرش پشت قرآن قدیمی شان نوشته، تاریخ تولدش به ۳۰ خرداد سال ۱۳۳۱ شمسی، مطابق با ۲۷ رمضان ۱۳۷۱ قمری در دولت آباد زاوه برمی گردد. اما خودش می گوید: «از نظر شناسنامه ای، متولد ۱۰ خرداد ۱۳۳۴ هستم اما این تاریخ تولد را که تاریخ درست است مرحوم پدرم، در صفحه اول این قرآن قدیمی نوشته است. به تعجب می گویم: «معمولاً افراد سن خود را پایین می آورند، چطور شما از این فرصت استفاده نمی کنید و سنی که در شناسنامه تان نوشته

آن زمان خبرنگاری مانند الان نبود که تجهیزات آماده باشد و امکانات فراوان. ما مجبور بودیم برای تهیه گزارش مطلب را در سه نسخه بنویسیم

#هندبال #خبرنگار #پیشکسوت

فرزندان؛ حاصل عمر

خزاعی سال ۵۴ هنگامی که دانشجوی سال آخر دانشگاه بوده با دختر عمه اش صدیقه خزاعی ازدواج کرده و همسرش که کارمند دانشگاه علوم پزشکی بوده اکنون بازنشسته شده است. حاصل این ازدواج سه فرزند پسر است. پسر اولشان احسان ادامه دهنده کار پدرش است. او که در رشته کارشناسی علوم سیاسی تحصیل کرده، در زمینه ورزش و خبرنگاری سابقه داشته و هم اکنون نیز در رسانه فعال است. ایمان در زمینه

کشتی فعالیت داشته و شاگرد چنگیز عامل بوده است. در حال حاضر کشتی را کنار گذاشته و دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی، گرایش بیمه است و در همین زمینه نیز در تهران فعالیت می کند. امین پسر آخر هم در تیم نونهالان ابومسلم، زیر نظر مرحوم محمداعظم، فوتبال بازی می کرده است. او که مدرک کارشناسی زیست شناسی و کارشناسی ارشد محیط زیست را دریافت کرده، اکنون دوره دکتری سلامت در بحران و بلاای طبیعی را در دانشگاه علوم بهزیستی تهران می گذراند و در یک شرکت هواپیمایی مشغول به کار است.